

alguna de les seves composicions a la nostra vila. Aquí sí que m'hi perdo. Però no puc deixar d'anomenar l'Enric Vilà (acompanyat sempre del seu inseparable, també fiscornaire i oncle de la meva nora Anna, en Joaquim Ferrer), Francesc Mas i Ros, Pere Fontàs i Puig, Narcís Sais, Josep Collell, Miquel Tudela i un llarguíssim etc.

Faig extensiva també la meva felicitació al mèrit d'uns homes i dones vells (ja desapareguts i dels quals ni tan sols conec els noms) que recordo de quan jo era un adolescent. Si m'ho permeteu, en representació de tots ells en citaré dos o tres que, en els seus últims temps, recordo haverlos vist formant part d'alguna rotllana: a l'Artur Callol (Artur Juli) i també, més recentment però en edat molt avançada, la qual cosa l'obligava a ballar molt al ralenti, l'avi Hostench, (el pare d'en Quimet) que mentre va poder seguir no en deixava ni una.

A propòsit de vells. De quan jo era criatura recordo un home escalenc, una mica bohemí i potser una mica marginat (no voldria, de cap manera, amb les meves paraules menystenir-lo). Doncs l'esmento únicament amb admiració i per donar-li la part corresponent als seus mereixements sardanistes, i que jo l'havia vist a l'Escala i en algun poble d'aquestes contrades a les festes majors, i que portava un cistell (em sembla que venia cacauets o això que ara en diuen 'xutxes'). Acudia a les places quan s'hi feia alguna audició, deixava el cistell al terra, es descalçava, s'arromangava els pantalons i, tot sol, es posava a ballar la sardana al voltant del seu cistell. Si no recordo malament, li deien en Bonal (em sembla que el seu nom era Rafel), i tenia un germà casat a Bellcaire, en Pere Bonal, conegut amb el nom d'en Pere Barber.

Per finalitzar, exceptuant la menció que expressament reservo per concloure aquesta redacció, permeteu-me també fer una menció de dos matrimonis, paisans meus, del meu poble de naixença, Bellcaire, que tenen un vincle d'unió especial amb tot el que fa referència a la sardana, particularment de l'Escala. En Joan Janoher i la Lluïsa, i els seus veïns en Miquel Giró i la Lola. En el moment de redactar aquest escrit i per mitjà del seu amic Miquel Ferrer, sardanista també, m'assabento que en Giró està ingressat a l'hospital i força greu. Ho lamento, i permeteu-me que aprofiti aquestes planes per desitjar-li una ràpida i total recuperació. Em consta que en condicions normals també tots ells gaudirien d'aquest nomenament.

Ara sí, i per acabar, vull fer especial menció d'en Jordi Gallegos, president actual de l'Agrupació Sardanista "Avi Xaxu", que ha tingut l'encert d'editar un llibre que és la història de tot el que fa referència a les cobles de la nostra vila i de tots els músics que han format part d'elles al llarg dels anys. El títol del qual és L'Escala des de l'empostissat. Una veritable